

Шляхи підвищення ефективності фізичного виховання

М.Г. Коробов, завідувач навчально-методичного кабінету
Кіровоградський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
імені Василя Сухомлинського

Концепція виховання дітей та молоді в національній системі освіти наголошує : фізичне виховання – це утвердження здорового способу життя як невід’ємного елементу загальної культури особистості. Основою фізичного виховання є повноцінний фізичний розвиток особистості, формування її фізичних здібностей, гармонія тіла та духу.

Чи відповідає чинна система фізичного виховання учнівської молоді сучасним вимогам держави, суспільства, самої особистості? Звісно ні. Динаміка погіршення психічного та соматичного рівня здоров’я учнівської і студентської молоді за роки навчання, втрата інтересу та позитивної мотивації до систематичних занять фізичними вправами у значної частини дітей та молоді, низький рівень професійно-прикладної фізичної підготовленості при закінченні навчальних окремі, численні летальні випадки на уроках і заняттях фізичним вихованням, інші негативні результати роботи нашої галузі об’єктивно вимагають пошуку кардинального підвищення ефективності фізичного виховання на сучасному кризовому етапі розвитку нашого суспільства. В умовах реформування національної системи освіти в Україні винятково важливого значення набуває систематична робота з підвищення кваліфікації педагогічних працівників у системі післядипломної педагогічної освіти. Головна її мета – допомога педагогічним кадрам в реалізації актуальних завдань розвитку, вдосконалення і підвищення професійної майстерності та рівня психологічної підготовки педагогічних кадрів; активізація творчого потенціалу; формування здатності до швидкої адаптації в умовах, що постійно змінюються в зв'язку з переходом на новий зміст і 12-річний термін здобуття повної загальної середньої освіти.

Одним з основних перспективних шляхів та резервів удосконалення діючої системи фізичного виховання є системне підвищення професійного рівня вчителя та викладача на основі форм та засобів післядипломної освіти. Питома вага такої роботи збільшується за останні роки в зв'язку з критичною ситуацією закріплення випускників ВНЗ в школах та інших навчальних закладах різних регіонів країни. Так, за останні п'ять років, згідно з узагальненими статистичними даними, кількість випускників факультетів фізичного виховання, які працюють не за фахом, сягає 65-70% і має стійку тенденцію до зростання.

Таким чином економічно виправдано державі займатися підвищенням фахового рівня закріпленого 3-5 річною роботою в школі бакалавра, ніж втрачатися на підготовку віртуального (на 65-70 %) спеціаліста чи магістра фізичного виховання.

Серед проблематики найважливіших напрямків підвищення фахових знань слухачів курсів підвищення кваліфікації (яка систематично вивчається засобами вхідного діагностування) слід виділити:

- низький рівень дидактичної озброєності, на основі сучасних технологій програмованого навчання фізичним вправам;
- недостатній рівень володіння методиками удосконаленнями основних фізичних здібностей;
- дефіцит знань з «польових» методик визначення «кількості здорових учнів»;
- складнощі у застосуванні сучасних здоров'язберігаючих технологій.

Фаховість і відданість своїй справі вчителя та сучасна система оновлення знань є тими системоутворюючими чинниками, які здатні здолати більшість кризових явищ у фізичному вихованні учнівської молоді.

Якість життя населення як гарант здоров'я нації

Т.М. Котенко, доц., канд. екон. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Необхідною передумовою сталого розвитку суспільства та важливим чинником добробуту є здоров'я нації та її спроможність відтворювати себе в наступних поколіннях.

Здоров'я населення є інтегральним показником суспільного розвитку країни, відображенням її соціально-економічного та морального стану.

Належний рівень охорони здоров'я та безпечне довкілля входять до числа ключових критеріїв соціального та економічного прогресу. Саме тому забезпечення здоров'я нації повинно стати однією із стратегічних цілей розвитку.

Досягнення цієї мети передбачає не просто боротьбу із захворюваннями чи їх профілактику, а й забезпечення здорового довкілля, включаючи чисту воду і повітря, переробку відходів і наявність здорової їжі, збереження народонаселення, поліпшення його структури. Гарний стан здоров'я залежить також від соціального, економічного і духовного розвитку суспільства. Впровадження стратегії “Здоров'я для всіх” повинно забезпечити всім людям можливість зміцнювати своє здоров'я і добробут, а також підвищувати економічну продуктивність і соціальний потенціал країни. Україна потребує широкомасштабної, комплексної кампанії боротьби проти хвороб, що вимагає серйозної державної підтримки національних кадрів у цій сфері, а також широкої медичної та санітарної просвіти населення, включаючи навчання матерів попереджувати захворювання та надавати першу допомогу в домашніх умовах.

Вирішення комплексу проблем економічного зростання, соціального розвитку та захисту екосистем повинно розглядатись у першу чергу з точки зору впливу на народонаселення. Через призму народонаселення країни – його чисельність, статевовікову структуру, тривалість життя, якісні характеристики працездатного населення (в т.ч. освітній рівень, хронічні захворювання та ін.), міграційні потоки та ін. – знаходить відображення вся сукупність процесів у суспільстві. Тому всі заходи, які вживатимуться в різних сферах суспільного життя, повинні бути спрямовані на покращення характеристик народонаселення.

Сприятливі демографічні передумови розвитку української нації полягають передусім в її спроможності відтворювати себе в нових поколіннях. Суспільство повинно зрозуміти, а влада визнати нерозривний взаємозв'язок демографічних тенденцій і факторів та сталого розвитку. Сталий розвиток українського суспільства неможливий без реалізації програм відтворення населення, в першу чергу охорони репродуктивного здоров'я.

Демографічні програми повинні бути частиною більш широкої політики, яка має справу з такими факторами, як якість навколишнього середовища, життєздатні соціально-економічні структури і справедливий доступ до ресурсів.